

Ἀπό τούς διαφόρους ἀρμοδίους ὀργανώνονται ὄχι
μόνον εἰς τήν Χώραν μας, ἀλλά καί εἰς ὁλόκληρον
τόν κόσμον "Ἡμέραι" ἢ "Ἑβδομάδες", αἱ ὁποῖαι
εἶναι ἀφιερωμένοι εἰς κοινωνικούς ἢ πνευματικούς
ἢ ἄλλους παράγοντας. Ἐνας σπουδαῖος παράγων,
εἰς τόν ὁποῖον τόσα ὀφείλει ἡ Χώρα μας καί τά
ὁποῖα μᾶς τά ὑπενθύμισεν ἐντονώτερον ἡ ἐκατοστή
πεντηκοστή ἐπέτειος τοῦ 1821, εἶναι ὁ κληρικός
μας. Ἐντεῦθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ ἑβδομάς ἀπό
4-10 Ἀπριλίου ἀφιερωθῇ καί "εἰς τόν ἱερέα τοῦ
Θεοῦ τοῦ ὑψίστου". Ἡ ἑβδομάς περιλαμβάνει
πολλάς ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν σκοπόν ἀφ'
ἐνός μὲν νά τονίσουν τήν σημασίαν τῆς ἀποστο-
λῆς τοῦ κληρικοῦ καί διὰ τό παρόν καί διὰ τό
μέλλον τῆς πατρίδος μας, ἀφ' ἑτέρου δέ νά ὑπο-
γραμμίσουν τήν σπουδαιότητα καί τήν εὐθύνην
τήν ὁποίαν ἔχομεν ὅλοι διὰ τήν ἐπ'άνδρωσιν τοῦ
κλήρου μέ ζηλωτάς καί φωτισμένους κληρικούς.
Ἐπ' αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀ-
θηνῶν κ. Ἱερώνυμος θά μᾶς ὁμιλήσῃ εὐθὺς ἀμέ-
σως.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς "Ἑβδομάδος" τῆς ἀφιερωμένης εἰς τόν "ἱερέα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου" ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηύθυνεν ἀπὸ ^{τῆς} Ῥαδιοφωνοῦ καί τῆς Τηλεοράσεως τό ἀκόλουθον μήνυμα:

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Θά ἤθελα σήμερα νᾶ σᾶς παρακαλέσω, νᾶ ἀσχοληθῶμεν μέ ἓνα σοβαρώτατον θέμα, τό ὁποῖον ἐμφαίνεται εἰς δύο γεγονότα.

Τό πρῶτον γεγονός εἶναι, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὀλίγον ἢ πολύ, ἔχομεν ἀσχοληθῆ μέ τό πρόβλημα τοῦ Κλήρου, καί μάλιστα πολλοί ἔτι διὰ νᾶ τόν ἐπαινέσωμεν. Ὁ ἓνας, διότι ὁ τάδε δέν ἐπιτυγχάνει εἰς τό κήρυγμα. Ἄλλος, διότι ὁ τάδε ἐφημέριός του δέν εἶναι καλός τελεουργός. Ἄλλος, διότι ὁ τάδε ἱερεὺς ἢ καί ὁ περιωδέτερος Κληρικός, δέν ἔχει ἀνωτέραν μόρφωσιν. Ἄλλος, διότι ὁ τάδε κληρικός ~~εἶναι πλειονέκτης ἢ εἴς~~ ~~δέν στέκεται καλῶς ἠθικῶς.~~ Ἄλλος πάλιν, διότι ὁ ~~ὑπὸ κρίσιν κληρικός~~ δέν εἶναι δραστήριος καί δέν ἐργάζεται ἐπαρκῶς ὑπέρ τῆς ἐνορίας του *α. ο. 4.*

Βεβαίως, δέν λείπουν καί ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκ πεποιθήσεως λέγουν τόν καλόν των λόγον ὑπέρ τοῦ Κλήρου καί τῶν κληρικῶν μας, ὅχι δέ μόνον δι' ὅσα προσέφερεν ὁ κληρικός εἰς τό ἀπώτερον παρελθόν, ἀλλά καί εἰς τό πρόσφατον, ἀκόμη δέ καί εἰς τό σημερινόν παρόν. Διότι, δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχουν καί οἱ ἀπό πάσης ἀπόψεως καλοὶ κληρικοί, καί μάλιστα εἰς ἀριθμόν ὅχι εὐκαταφρόνητον.

Τό δεύτερον γεγονός εἶναι, ὅτι κάθε τόσον πολλοί αἰσθανόμεθα τήν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως τοῦ καλοῦ κληρικοῦ. Ὅταν θέλωμεν νά παρακόλουθῶμεν μίαν καλήν θείαν λειτουργίαν ἢ κάποιαν ἱεροτελεστείαν. Ὅταν ἔχωμεν ἀνάγκην ἀπό μίαν καλήν συμβουλήν, ἢ θέλωμεν νά βοηθηθῇ τό ἐπαναστατημένο ἢ καί παραστρατημένο παιδί μας, ὅταν αἰστανώμεθα τήν δίψαν νά ἀκούσωμεν ἕναν γλυκόν, ἕναν παρηγορητικόν λόγον, διὰ νά μαλακώσῃ ἡ τρικυμισμένη ψυχή μας· ὅταν, λυγισμένοι ἀπό τό βάρος τῆς ἁμαρτίας, ζητοῦμεν νά τό ἀποθέσωμεν εἰς ἕνα καλόν ἑξομολόγον, διὰ νά ἐλαφρώσωμεν τήν συνείδησίν μας καί νά ἐλευθερωθῶμεν ἀπό τό ἄγχος τῆς ἐνοχῆς· ὅταν, ὅταν, ὅταν

Καί τό πρῶτον καί τό δεύτερον εἶναι γεγονότα ἀναμφισβήτητα. Ἴσως πολλοί θά σκέπτεσθε αὐτήν τήν στιγμήν: Διὰ τί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τά λέγει ὅλα αὐτά εἰς ἡμᾶς; Αὐτός καί οἱ ἄλλοι ἱεράρχαι δέν εἶναι ἀρμόδιοι νά ἐξεύρουν τούς καταλλήλους, καί ἱκανούς, καί ἀπό πάσης ἀπόψεως ἀρίστους ἱερεῖς; Διαφωνεῖ κανείς εἰς τό ὅτι χρειαζόμεθα τόν καλόν κληρικόν; Ὅλοι δέν συμφωνοῦμεν ἐπὶ τοῦ ὅτι ὁ κλῆρος μας πρέπει νά ἐξυψωθῇ ἀκόμη περισσότερο καί ἀπό πάσης ἀπόψεως; Τῶν Ἀρχιερέων δουλειά εἶναι νά φροντίσουν νά ὑπάρχουν καλοί ἱερεῖς, καλοί κληρικοί, οἱ ὅποιοι ἀφ' ἐνός μὲν δέν θά δίδουν ἀφορμήν νά δημιουργῶνται δυσμενῇ σχόλια εἰς βάρος τοῦ κλήρου, ἀφ' ἐτέρου δέ θά εἶναι εἰς θέσιν νά ἱκανοποιοῦν ὅλας τάς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου των: δηλαδή, καί τό καλόν κήρυγμα νά ἀκούεται, καί αἱ ἱεραὶ Ἀκολουθίαι νά γίνωνται ὅπως πρέπει, καί οἱ καλοὶ ἐξο-

μολόγοι νά ὑπάρχουν εἰς ἄριθμόν ἐπαρκῆ κλπ. κλπ.

"Ας φροντίσουν, λοιπόν, οἱ ἁρμοῖδοι, θά σκέπτεσθε.

"Αλλωστε, τό ἴδιον δέν γίνεται μέ τούς ἀξιωματικούς, πού χρειάζεται τό Κράτος, μέ τούς ἐκπαιδευτικούς, μέ τούς ἰατρούς, τούς μηχανικούς; Οἱ ἁρμοῖδοι τούς ἐτοιμάζουν καί ἡ κοινωνία τούς χρησιμοποιεῖ καί τούς δοκιμάζει καί κρίνει τήν ἱκανότητα καί καταλληλότητά των.

Φαινομενικῶς πρόκειται περί ὁμοίας περιπτώσεως, ἀλλά εἰς τήν πραγματικότητα συμβαίνει τό ἀκριβῶς ἄντίθετον. Δηλαδή, εἰς τούς ἁρμοδίους διὰ τήν προετοιμασίαν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Ἑνόπλων μας Δυνάμεων στέλλομεν, καί πολύ ὀρθῶς, ὅ,τι καλύτερον ἔχομεν, καί μάλιστα εἰς ἄριθμόν πολύ μεγαλύτερον ἀπό ὅ,τι χρειαζόμεθα, ὥστε οἱ ἁρμοῖδοι ἔχουν τήν δυνατότητα νά ἐπιλέξουν τούς καλυτέρους ἀπό τούς ὑποψηφίους. Τό ἴδιο συμβαίνει διὰ τούς μηχανικούς, τούς ἰατρούς κλπ.

Ἐνῶ, ὅταν πρόκειται διὰ ἱερεῖς; Ποίους εἴμεθα διατεθειμένοι νά στείλωμεν; Ἄν δέ κάποτε φωρίσῃ ὁ Θεός κάποιον ἰδικόν μας, ^{εὐχρηστὴν ἢ καλὴν ἢ εὐχρηστὴν} νά γίνῃ κληρικός, σηκώνεται ἀληθινὴ ἐπανάστασις: "Πῶς; Παπᾶς ὁ ἄνδρας μου;" ἢ "Παπᾶς τό παιδί μου; Θεός φυλάξοι". "Ἢ, ἂν εἶπητε εἰς κάποιον νά γίνῃ κληρικός, ἡ συνηθεστέρα ἀπάντησις θά εἶναι: "Ἐγὼ παπᾶς; Θά ἀστειεύεσθε...".

Ὑπὸ τοιαύτας ὁμῶς προϋποθέσεις, πῶς θέλετε ἡμεῖς οἱ ἁρμοῖδοι νά ἐπιλέξωμεν καί νά ἐτοιμάσωμεν κληρικούς ὅσους καί ὁποῖας στάθμης χρειαζόμεθα; Ποῦ θά τούς εὕρωμεν ἡμεῖς οἱ ἁρμοῖδοι; Ἐξ αὐτοῦ ἀποδει-

κνύεται, ὅτι ἡμεῖς μέν, οἱ Ἱεράρχαι, εἴμεθα οἱ ἄρ-
μόδιοι διὰ τήν προπαρασκευήν τῶν κληρικῶν, διὰ τήν
ποιότητα ὅμως τῶν κληρικῶν μας εἴμεθα ὅλοι μας,
ἀνεξαίρετως ὅλοι μας, ὑπεύθυνοι.

Ἐπίσης, δέν πρέπει νά λησμονῶμεν, ὅτι οἱ
μέλλοντες κληρικοί δέν θά ἔλθουν ἀπό κάποιον ἄλλον
πλανήτην. Ἀπό τὰ σπλάγχνα μας θά προέλθουν καί αὐτοί.
Οἱ μέλλοντες κληρικοί μας προέρχονται ἀπό τό ἰδικόν
μας οἰκογενειακόν καί κοινωνικόν περιβάλλον. Ἐμαθή-
τευσαν εἰς τὰ ἴδια μέ ἡμᾶς σχολεῖα, ἔζησαν εἰς τήν
ἰδίαν μέ ἡμᾶς πόλιν, ἢ συνοικίαν, ἢ χωρίον. Ἀναπνέ-
ουν καί ~~ψαλμοῦνται~~ ὑπό τὰς ἰδίας κοινωνικάς συνθήκας,
ἀντικρύζουν τὰ ἴδια μέ ἡμᾶς προβλήματα κ.ο.κ. Ὅ,τι
θά εἴπουν ἢ ὅ,τι θά κάμουν, ἢ ὅπως θά συμπεριφερβοῦν
εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς μακρᾶς σειρᾶς ποικίλων ἐπιδράσεων.
Τό σχολεῖον, ἡ οἰκογένεια καί ἄλλοι παράγοντες ἔχουν
ἐπηρεάσει τήν προσωπικότητα τοῦ ὑποψηφίου ἱερέως, διὰ
νά φερθῇ κατὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τόν τρόπον. *Ἐπομένως, καί ἀπό αὐτοῦ
(τη) ἀποφύγῃ ὅλοι μας ἀπέχοντες ἐνδεῶς ἀπὸ τῶν κακῶν ὅτι ἐκείνους ποιοῦν τῶν ἡμετέρων.*
Ἄς σημειώσωμεν δέ, ὅτι εἰς τό ζήτημα τῆς
ἐπιλογῆς τῶν κληρικῶν συμβαίνει κάτι τό ἐντελῶς ἀντι-
φατικόν. Διότι ὅλοι μας ^{μεν} ἀναγνωρίζομεν, ὅτι τό ὑψηλότε-
ρον καί τό ἀνώτερον ὑπόργημα (ὑπόργημα ὄχι ἐπάγγελμα)
εἶναι τοῦ κληρικοῦ. Ἐνῶ ὅμως τό ἀναγνωρίζομεν αὐτό καί
καί περιμένομεν τὰ πάντα ἀπό τόν κληρικόν, καθ' ὃ μέρος
ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς νά βοηθήσωμεν, ὥστε τό ὑψιστον αὐτό
ὑπόργημα νά τό καταλάβουν οἱ καλύτεροι, δέν ἀποφασίζο-
μεν νά συμβάλωμεν.

Κατὰ τό ἔτος αὐτό ἐορτάζομεν τήν 150ήν ἐπέτειον ἀπό τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τί ὀφείλει ἡ Ἐπανόστασις αὐτῇ καί τό Γένος μας εἰς τόν κληρον μας εἶναι πασίγνωστον. Ἄν ὅμως ἐπιθυμοῦμεν εἰς τά σοβαρά τήν περαιτέρω πρόοδον καί τήν προκοπὴν τῆς πατρίδος μας, θά πρέπει καί πάλιν ἡ Ἐκκλησία νά ἀναλάβῃ τόν ἡγετικόν ρόλον της, διὰ τόν ὁποῖον ὅμως θά πρέπει νά ἐπανδρωθῇ μέ τόν κατάλληλον κληρον. Ἀλλά διὰ νά πραγματοποιηθῇ αὐτό, θά πρέπει ὅλοι νά ἀντιμετωπίσωμεν ἐπίσης εἰς τά σοβαρά τό ὅλον πρόβλημα καί νά συμβάλωμεν ὅλοι εἰς τήν ἐπίλυσίν του. θά πρέπει ^{ἡ κοινωνία} νά δώσῃ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀρμοδίους τήν δυνατότητα ὥστε τά ὑπάρχοντα καί τά κατ' ἔτος δημιουργούμενα κενά νά συμπληρώνωνται μέ τά καλύτερα στελέχη, τά ὁποῖα ὡς ἐλληνικὴ κοινωνία εἶναι δυνατόν νά ἔχωμεν. Τοὺς ἀρίστους καί τοὺς ἀνωτέρους ^{ἄνθρωποι} διὰ τό πλέον ὑψηλόν καί πλέον ὑπεύθυνον ὑποῦργημα.